

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XI. Silentium Concilii, postquam Eusebius Episcopus pauca quaedam dixisset.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

Νουχία σωδων με το επειν τι Ε υσεβιον Επισκοπον.

ΤΩΝ δ' Επισκόπων ο τε δεξις τάμαχος πρώτων διανασας, μεμετημενον α πεδιδε λογον, παροσφωνων τω βασιλει, τω τε πανκράτορι Θεω χαρισηειον επ' αυτω ποιημεν Θ υμνον επειδη η και ατος καθησο, σην μηδ εγγνεσ, παντων αιτιες εις βασιλεα βλεποντων ο η φαιδροις ομμασι τοις πασι γαλιων εμβλεψας, και περα σωμαγαων αυτος προς εαυτον την διανοιαν, ησυχω και περεια φωνη τοιον απεδωκε λογον.

A

CAPUT XI.

Silentium Concilii, postquam Eusebius Episcopus pauca quaedam dixisset.

ΤΟΜ ex Episcopis is qui in dextra parte primum locum obtinebat, conflurgens, modica oratione Imperatorem allocutus est; propter illum gratias & laudes perhibens omnipotenti Deo. Postquam ille etiam assedit, mox cuncti defixis in Imperatorem oculis silentium fecere. Ille lætis oculis & placido vultu universos intuitus, ac deinde mentem suam in se colligens, leni & moderata voce hujusmodi verba fecit.

B

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ.

Κωνσταντινι προς τω σωδων παρι ειρηνη.

ΕΥχης μεν εμοι τελθ ην ω φιλοι, τ υμελεος δυπλασσαι χορειας τετε δε τυχαν, ειδ ενι τω βασιλει των όλων την χαειν ομολογω, οπ μοι προς τοις άλλοις απασι, η τετο κρηθον αγαθη παντος ιδειν εδωρησατο. Φημι δη το, σωνημηδες ομε παντας δυπλασει μιαν τε κοινω απαντων ομόφρονα γνώμην θεασασθ, μη δ' ουν βασκανός ης εχθρος τοις ημετέροις καλοις λυμαίνεσθω, μη η της τυραννιον θεομαχίας εκποδων δευθείσης Θεε σωθεις δωάμει, ιτέρως ο φιλοπονηθ δαίμων τον θειον νόμον βλασφημίας παειθαλέτω ως εμοιγε παντος πολέμας μάχης δενη η χαλεπωτέρεα, η της εκκλησίας τε Θεε εμφύλιθ νενομισαι σασ, η μάλλον ταυτα των εξωθεν λυπηρα καταφαινεσαι οτε γεν τας κη τω πολεμιων νικας νιμαλικ σωνεργεία ε κρηθονος ηράμην, εδ εν τε λειπεν ενόμιζον, η Θεω μη νομιζειν την χαειν, συχαιρειν η η τοις υπερ αυτε δι ημω ηλδθρωμοις, επειδη την υμετέραν διασασιν παρ ελπίδα πασαν επυθόμην, εδκ ενδωτέρω την ακοιν ενέμην. τυχειν η και τετο θεραπειας δι εμης ενξάμνηθ υπερησας, τες παντας αμελλητι συμμετεσθαίμην η χαίρω μεν ορών την υμετέραν ομήγυριν, τοτε η μάλισα κεινω και ευχας εμαυτον πασεν, επειδαν ταις ψυχαις ανακρεθεντας ιδομι τες παντας, μιαν τε κοινη βραδhiberetur, absque ulla cunctatione omnes vos accerfivi. Et maximam quidem animo capio voluptatem, cum vos congregatos intueor. Sed me ex voto rem gessisse tunc decemum existimabo, cum vestrum omnium animos inter se conjunctos ac permistos

C

D

CAPUT XII.

Constantini ad Synodum oratio de pace.

ΗΑC erat summa votorum meorum carissimi, ut cætus vestri conspectu mihi quandoque frui contingeret. Cujus voti compos nunc factus, Deo omnium Regi gratias ago, qui præter innumera alia beneficia, hoc omnium bonorum maximum mihi spectare concessit; ut scilicet vos in unum omnes congregatos, & conspirantibus animis unum idemque sentientes viderem. Nullus igitur post hæc malevolus hostis felicem rerum nostrarum statum perturbet: nec post deletam funditus ac sublatam Dei Servatoris auxilio, tyrannidem eorum qui Deo bellum indixerant, rursus malignus dæmon aliâ viâ ac ratione divinam legem maledictis & calumniis exponat. Quippe intestina seditio Ecclesie Dei, mihi quidem omni bello & concertatione gravior ac periculosior videtur: nec externa res tantum animo meo dolorem afferunt, quantum hæc negotia. Et eo quidem tempore quo Dei nutu atque auxilio adjutus victoriam de hostibus retuleram, nihil amplius mihi superesse existimabam, quam ut tum divino Numini gratias agerem, tum unâ cum iis quos Deus meâ operâ in libertatem vindicaverat, communi gaudio exultarem. Sed ubi de dissensione vestra nuntius ad me insperatò perlatus est; equidem eam rem minimè negligendam putavi. Quippe optans ut huic malo meâ quoque operâ remedium